

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/17068,251-Akt-oskarzenia-przeciwko-Eugeniuszowi-W.html>
09.03.2026, 10:52

251. Akt oskarżenia przeciwko Eugeniuszowi W.

15.07.2009

W dniu 30 czerwca 2009 roku prokurator Oddziałowej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Warszawie skierował do Sądu Rejonowego skierował do Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie akt oskarżenia przeciwko Eugeniuszowi Feliksowi W. o to, że: w styczniu 1965 r. w Warszawie będąc funkcjonariuszem państwa komunistycznego pełniąc funkcję wiceprokuratora b. Prokuratury Wojewódzkiej dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie przekroczył swoje uprawnienia i nie dopełnił obowiązków w ten sposób, że wykonując obowiązki oskarżyciela publicznego przed b. Sądem Wojewódzkim dla miasta stołecznego Warszawy Wydział IV Karny w Warszawie w postępowaniu karnym w sprawie przeciwko oskarżonemu Stanisławowi W. i innym o sygn. IV K dor 155/64, pomimo braku podstaw faktycznych i prawnych do prowadzenia postępowania w trybie doraźnym ze względu na okoliczności tej sprawy, określone art. 1 ust. 3 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym, bezzasadnie powołując się na przepisy tego dekretu prezentował w trakcie głosów stron argumentację w konsekwencji czego złożył wnioski o wymierzenie oskarżonym Stanisławowi W., Kazimierzowi W. i Mieczysławowi F. najwyższego wymiaru kary w postaci orzeczenia w stosunku do nich kary śmierci, mimo braku przesłanek do przypisania Stanisławowi W. i Kazimierzowi W. popełnienia zarzuconych im w akcie oskarżenia czynów, wypełniających znamiona przestępstw z art. 2 paragraf 1 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej w zw. z art. 1 paragraf 1 lit. „b” ustawy z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmożeniu ochrony mienia społecznego, a w stosunku do oskarżonego Mieczysława F. czynu wypełniającego znamiona przestępstwa, określonego w art. 27 kk i art. 2 paragraf 1 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o odpowiedzialności karnej za przestępstwa przeciw własności społecznej w zw. z art. 1 paragraf 1 lit. „b” ustawy z dnia 21 stycznia 1958 r. o wzmożeniu ochrony mienia społecznego, w warunkach szczególnego obostrzenia wymiaru kary, wynikającego z art. 2 ust. 1 lit. „a” dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o postępowaniu doraźnym, który stanowił podstawę dla złożenia wniosków o wymierzenie im kary śmierci, chociaż sankcja zarzucanych im czynów nie przewidywała takiego zagrożenia, co stanowiło przejaw rażąco nieadekwatnej represji w ramach dyrektyw sądowego wymiaru kary dla osiągnięcia celów propagandowych i politycznych, w sytuacji gdy zawilość i okoliczności sprawy nie tworzyły przesłanek do rozpoznania sprawy w tym trybie, przy czym w odniesieniu do Stanisława W. wniosek co do kary został uwzględniony, a orzeczoną prawomocnie w pierwszej instancji karę śmierci wykonano, działając tym na szkodę interesu prywatnego Stanisława W., Kazimierza W. i Mieczysława F. oraz interesu wymiaru sprawiedliwości tj. o przestępstwo z art. 231 paragraf 1 kk w zw. z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W dniu 24 lutego 2010 r., przed rozpoczęciem przewodu sądowego, Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli, na podstawie art. 17 § 1 pkt. 2 kpk umorzył postępowanie karne przeciwko Eugeniuszowi W. Postanowienie zostało uznane za niesłuszne i zaskarżone przez prokuratora w dniu 2 marca 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, na mocy postanowienia z dnia 17 września 2010 r., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, iż za podstawę umorzenia postępowania przyjął art. 17 § 1 pkt 6 kpk.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)